

PRESS RELEASE

Bahá'í International Community

17 September 2025

For Immediate Release

For more information, contact:

- Simin Fahandej in Geneva at (office) +41 (22) 798-5400 or (mobile) +41 (78) 880-0759
- Padideh Sabeti in London at (mobile) +44 (774) 338-2905
- Farhad Sabetan in San Francisco at (office) +1 (847) 733-3460 or (mobile) +1 (925) 548-9818
- Vesagh Sanaei in Sydney at (mobile) +61 (410) 38-5060

شش زن بهائی در ایران در آستانه زندانی شدن

مادرانی در میان زنان محکوم شده بر اساس اتهامات واهی؛ نشانه‌ای از تشدید کارزار جمهوری اسلامی علیه زنان بهائی

ژنو — ۲۶ شهریور ۱۴۰۴ — شش زن بهائی در همدان به نام‌های زرین دخت احدزاده، فریده ایوبی، نورا ایوبی، ندا محبی، ژاله رضایی و عاطفه زاهدی در مجموع به ۳۹ سال زندان محکوم شده‌اند و اکنون در آستانه اجرای حکم قرار دارند. اتهامات و احکام صادر شده علیه آنان صرفاً به دلیل اعتقادشان به آیین بهائی است. دو نفر از آنان، عاطفه زاهدی و ندا محبی، فرزندان دارند که کوچک‌ترینشان تنها پنج سال دارد.

بازداشت این زنان در حالی صورت گرفت که پیش از آن ۱۸ کارشناس سازمان ملل متحد در بیانیه مشترکی نسبت به «[هدف‌گیری سیستماتیک زنان بهائی](#)» هشدار داده بودند. این کارشناسان به افزایش موارد نقض حقوق بشر اشاره کردند و «بازداشت‌ها، احضار برای بازجویی، ناپدیدسازی قهری، تفتیش منازل، مصادره وسایل شخصی، محدودیت در آزادی رفت و آمد و محرومیت‌های طولانی مدت و متوالی از آزادی» را محکوم کردند. آنان تأکید کردند که زنان بهائی در ایران، به شکلی نامتناسب هدف قرار می‌گیرند و با آزار و تبعیض مضاعف مواجه هستند — هم به عنوان زن و هم به عنوان بهائی، بزرگ‌ترین اقلیت مذهبی غیرمسلمان ایران.

بیش از ۱۲۵ نماینده پارلمان اروپا نیز اندکی پس از آن با این اعتراض‌ها [هم‌صدا شدند](#) و هدف قرار دادن زنان بهائی در ایران را محکوم کردند.

این احکام جدید دقیقاً هم‌زمان با انتشار [آخرین گزارش](#) دبیرکل سازمان ملل متحد، آنتونیو گوترش، عالی‌ترین مقام این سازمان، صادر شده است؛ گزارشی که در آن حکومت ایران به دلیل تبعیض علیه بهائیان، از جمله تبعیض علیه زنان بهائی، محکوم شده است.

احکام ظالمانه و سنگین زندان که بر پایه اتهامات پوچ و بی‌اساسی چون «عضویت در جامعه بهائی» صادر شده‌اند، نشان‌دهنده تشدید کارزار سرکوب و آزار بهائیان است.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد در ژنو گفت: «زنان در ایران کلید شکوفایی کشور را در دست دارند. اما حکومت ایران، به جای حمایت و توان افزایی، زنان را زندانی و سرکوب می کند؛ در این مورد نه تنها به عنوان زن، بلکه همچنین به عنوان بهائی.»

خانم فهندژ افزود: «زنان بهائی در ایران با اشکال گوناگونی از تبعیض روبه روهستند. این شش زن در همدان، با وجود داشتن فرزندان و خانواده، تنها به خاطر اعتقادشان، به گذراندن سال ها زندان محکوم شده اند. حکومت ایران باید در برابر این تبعیض و ظلم آشکار پاسخگو باشد.»

این شش زن بهائی نخستین بار در آبان ۱۴۰۲ بازداشت و به مدت ۳۱ روز در حبس انفرادی نگه داشته شدند؛ [اقدامی که آشکارا ناقض حقوق بین الملل است](#). در این مدت، بازجویی های طولانی مدت را تحمل کردند و از دسترسی به وکیل و تماس با خانواده های خود محروم بودند. در اردیبهشت ۱۴۰۳، احکام زندان برای آنان صادر شد و پس از آن به این آرا اعتراض کردند.

وکلاي این زنان درخواست های تجدیدنظر را ثبت کردند، اما این درخواست ها در جلسات مردادماه شعبه ۱۱ دادگاه تجدیدنظر همدان رد شد. دادگاه همه اعتراضات به احکام و محکومیت های بدوی را رد کرد و در رأی نهایی نه تنها استدلال های دفاعی زنان و وکلای آنان را نپذیرفت، بلکه دستور «امحاء جزوات و کتب مکشوفه راجع به اعتقادات و تبلیغ بهائیت بعنوان کتب ضاله» را نیز صادر کرد.

این احکام در پی انتشار خبری تکان دهنده در ماه گذشته صادر شد؛ خبری درباره مجموعه ای از «[مصادره ها از طریق پیامک](#)» در اصفهان، در مرکز ایران. در این اقدام، نهادی تحت کنترل رهبر جمهوری اسلامی، آیت الله علی خامنه ای، با استناد به یکی از اصول قانون اساسی ایران — و در واقع با سوءاستفاده از آن — دارایی های بیش از ۲۰ خانواده بهائی را به طور کامل مصادره کرد.

اطلاعات بیشتر

جزئیات اتهامات و احکام صادره علیه شش زن بهائی

- ندا محبی — به اتهام «عضویت در جامعه بهائی» به دو سال و هشت ماه حبس و به اتهام «تبلیغ علیه نظام» به پنج سال حبس محکوم شد؛ در مجموع هفت سال و هشت ماه حبس، که سه سال آن تعلیقی است.
- زرین دخت احدزاده — به اتهام «عضویت در جامعه بهائی» به دو سال و هشت ماه حبس و به اتهام «تبلیغ علیه نظام» به سه سال و هفت ماه حبس محکوم شد؛ در مجموع شش سال و سه ماه حبس، که دو سال آن تعلیقی است.
- فریده ایوبی — به اتهام «عضویت در جامعه بهائی» به دو سال و هشت ماه حبس و به اتهام «تبلیغ علیه نظام» به سه سال و هفت ماه حبس محکوم شد؛ در مجموع شش سال و سه ماه حبس، که دو سال آن تعلیقی است.

- نورا ایوبی — به اتهام «عضویت در جامعهٔ بهائی» به دو سال و هشت ماه حبس و به اتهام «تبلیغ علیه نظام» به سه سال و هفت ماه حبس محکوم شد؛ در مجموع شش سال و سه ماه حبس، که دو سال آن تعلیقی است.
- ژاله رضایی — به اتهام «عضویت در جامعهٔ بهائی» به دو سال و هشت ماه حبس و به اتهام «تبلیغ علیه نظام» به سه سال و هفت ماه حبس محکوم شد؛ در مجموع شش سال و سه ماه حبس، که دو سال آن تعلیقی است.
- عاطفه زاهدی — به اتهام «عضویت در جامعهٔ بهائی» به دو سال و هشت ماه حبس و به اتهام «تبلیغ علیه نظام» به سه سال و هفت ماه حبس محکوم شد؛ در مجموع شش سال و سه ماه حبس، که دو سال آن تعلیقی است.

پیشینه

- بهائیان در ایران با بازداشت و حبس خودسرانه، آزارهای جسمی و روانی، ناپدیدسازی قهری، تعطیلی اجباری کسب‌وکارها، مصادره و تخریب اموال — از جمله آرامستان‌ها — یورش به منازل، و نفرت‌پراکنی از سوی مقامات، روحانیون و رسانه‌های دولتی روبه‌رو هستند.
- جامعهٔ جهانی بهائی در سال ۲۰۲۴ با انتشار گزارش «[مسئلهٔ بهائیان: سرکوب و استقامت در ایران](#)»، تاریخ ۴۶ سالهٔ این نقض‌های حقوق بشر را مستند کرد.
- در اوایل سال جاری، کمیتهٔ حقیقت‌یاب سازمان ملل نیز گزارش داد که از زمان اعتراضات سال ۱۴۰۱، زنان بهائی [به‌طور نامتناسبی هدف سرکوب قرار گرفته‌اند](#). همچنین، جاوید رحمان، گزارشگر ویژهٔ پیشین حقوق بشر در ایران، در سال ۱۴۰۳ نتیجه گرفت که این سرکوب با «[قصیدِ نسل‌کشی](#)» انجام شده است.
- سازمان دیده‌بان حقوق بشر اعلام کرده است که این سرکوب مصداق «[حنایت علیه بشریت در زمینهٔ سرکوب دینی](#)» است. همچنین بنیاد عبدالرحمن برومند نیز در گزارش خود با عنوان «[بیگانگان](#)»، «[خشونت چندجانبه](#)» علیه بهائیان در ایران را مستند کرده است؛ خشونتی که طیفی وسیع از زندان و مصادرهٔ اموال تا طرد گستردهٔ اجتماعی را در بر می‌گیرد.